

РЕШЕНИЕ

№ 1421

гр. София, 07.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав,
в публично заседание на 08.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Адриан Янев

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **4739** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на [фирма], с която се иска обявяване нищожността на Решение № 70 по протокол № 31/12.02.2009 г. на Столичен общински съвет, в частта, с която е одобрен ПУП – изменение на плана за регулация на УПИ I – 2682 „за офиси, хотел, магазин и пг“ от кв. 143, м. „К. вада“ – обслужващи обекти на Околовръстен път.

В жалбата се посочва, че дружеството – жалбоподател е собственик на имот с идентификатор 68134.1971.3178, попадащ в УПИ II – 1208, който е съседен на УПИ I – 2682, поради което излага доводи за наличието на правен интерес да се иска прогласяване нищожността на оспорвания акт. Поддържа доводи за нарушение на материалния закон, тъй като с оспореното решение е променено предназначението на УПИ I – 2682. Същият по действащия план преди влизане в сила на ОУП на Столична община от 2007 г., е отреден за озеленяване и е част от зелената система. По този начин е допусната промяна предназначението на имота в противоречие с чл. 11 ЗУЗСО и чл. 62а ЗУТ, тъй като към релевантния момент ОУП е предвиждал процесният имот в Оз1 – зона за обществено – обслужващи дейности и озеленяване в градски район, но отреждането му с оспорвания ПУП е с друго предназначение, различно от озеленяването. Пояснява, че одобреният през 2009 г. ОУП, отреждащ имота в зона Смф1 не санира оспореното решение, защото съответствието му с материалния закон се преценява към момента на издаването, а и нищожните актове не подлежат на саниране. Счита, че планът за регулация е одобрен при наличието на несъответствие с имотните граници. Излага доводи за пълна липса на фактически

основания за издаването на акта, което засягало формата му до степен на нищожност. Счита, че решението е издадено в нарушение на чл. 125, ал. 6 ЗУТ, тъй като не е съгласуван с РИОСВ за преценка за необходимост от екологична оценка. В жалбата се поддържат доводи за нарушение на чл. 108, ал. 2 ЗУТ, изискващ планът да се придружава от план – схеми за комуникационно – транспортна мрежа, за водоснабдяване, канализация, електрификация, топлоснабдяване, за електронни съобщения, които са неразделна част от плана. Претендират се разности.

Ответната страна Столичен общински съвет изразява доводи за неоснователност, тъй като не са налице пороци на акта, водещи до неговата нищожност. Излагат се доводи, че планът не противоречи на ОУП от 2007 г. и на ОУП от 2009 г. Пояснява, че изменението на плана за регулация е одобрено при действието на ОУП от 2007 г. и предвиденото предназначение „за офиси, хотел, магазини и п. г.“ е допустимо съгласно Приложението към чл. 3, ал. 2 ЗУЗСО, т. 15. Също така поддържа, че имотът попада в устройствени зони извън посочените по чл. 10, ал. 2 и ал. 3 ЗУЗСО.

Заинтересованата страна Т. И. Р. оспорва жалбата и в писмени бележи излага доводи за липсата на пороци, водещи до нищожност на акта.

Административен съд София - град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, прецени становищата на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото не е спорно, а и от представения Нотариален акт от 10.04.2020 г. се установява, че [фирма] е собственик на поземлен имот идентификатор 68134.1971.3178 (УПИ II – 1208, кв. 143, м. „К. вада“).

По делото е приложен нотариален акт от 07.05.2007 г., от който се установява, че Т. Р. е собственик на УПИ I – 2682, кв. 143, м. „К. вада“, [населено място] (предишен УПИ I – 2040).

Не се спори, че имотът на жалбоподателя е съседен на процесния УПИ I – 2682, кв. 143, м. „К. вада“, [населено място].

С оспорваното Решение № 70 по протокол № 31/12.02.2009 г. на Столичен общински съвет, е одобрен Подробен устройствен план (ПУП) – изменение на плана за регулация (И.) за кв. 143, в местност „К. вада“ – обслужващи обекти на Околовръстен път, с който УПИ I – 2682 се отреза „за офиси, хотел, магазин и пг“. Като правно основание за издаване на решението са посочени разпоредбите на чл. 21, ал. 1, т. 11 от Закона за местното самоуправление и местната администрация (ЗМСМА), чл. 136, ал. 1, чл. 110, ал. 1, т. 2 и чл. 134, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 ЗУТ. В мотивите на оспорваното решение се препраща към т. 44 от Протокол № ЕС-Г-9 от 27.01.2009 г. на Общински експертен съвет по устройство на територията (ОЕСУТ).

Видно от т. 44 към Протокол № ЕС-Г-9 от 27.01.2009 г. на ОЕСУТ, е разгледан и приет процесния И. за местност „К. вада“, кв. 143 (включващ процесния имот), като в протокола е посочено, че проектът е по възлагане на Дирекция „Архитектура и градоустройство“ към Столична община във връзка с реконструкция на Околовръстен път.

От представена обяснителна записка към процесния И. е записано, че същият е изработен в съответствие с Подробен транспортно – комуникационен план за обект за обект „Софийски околовръстен път“.

Установява се още, че оспорваното решение е съобщено по реда на чл. 128, ал. 2 ЗУТ, чрез публикация в неофициален раздел на ДВ, бр. 17/06.03.2009 г.

В съдебно заседание са приети становище на директора на РИОСВ, геодезическо

заснемане, експертно становище на съществуваща растителност, които се отнасят единствено за актуалното състояние на имота и не допринасят за решаване на спора по делото.

Приложена е още извадка на Общия устройствен план на Столична община от 2007 г. За изясняване на фактичката обстановка е изслушано и прието заключение на съдебно – техническа експертиза. Съдът кредитира заключението, тъй като е обосновано, последователно и непротиворечиво.

Експертът дава информация, че към месец февруари 2009 г., когато е одобрен оспорения акт, е бил в сила ОУП от 2007 г., по който процесният имот е попадал в зона Оз1 (зона за обществено – обслужващи дейности и озеленяване в околградския район с плътност на застрояване 30 % и минимално озеленена площ 50 %). Дава още информация, че имотът според актуалния ОУП от 2009 г. попада в зона СМФ1 (смесена многофункционална зона със занижени параметри – плътност на застрояване до 40 % и минимално озеленена площ от 40 %).

Вещото лице посочва, че липсва промяна на границата между УПИ II – 1208 (собственост на жалбоподателя) и УПИ I – 2682 (собственост на заинтересованата страна).

Дава се заключение, че с обжалвания акт не са приложени план – схеми по реда на чл. 108 ЗУТ, тъй като такива схеми, както и съгласуване с РИОСВ са налични за одобрения проект на Софийски околоръстен път, т. е. налице е привеждане в съответствие регулационния план спрямо одобрения и съгласуван проект за Софийски околоръстен път. Според експерта оспорваният план е изготвен за привеждане в съответствието на регулационните планове на кварталите, засегнати от предвиденото кръгово кръстовище на СОП към одобрения проект за изменение на уличната регулация на СОП.

Вещото лице е извършило оглед на място и констатирало липсата на растителност с изключение на едно дърво – орех. П. е снимков материал (сателитни снимки от 2000 г. до момента) на имота за предходен период, като дава заключение за липсата на озеленяване. Според вещото лице за предходен период са налични саморасли дървета и храсти, но това не представлявало мероприятие по озеленяване.

При така установените факти, Административен съд София-град достига до следните правни изводи:

Жалбата относно искане за обявяване на нищожност на заповедта е допустима, тъй като нищожност може да се претендира без ограничение във времето - чл. 149, ал. 5 АПК.

Същата е подадена от надлежна страна, имаща правен интерес от оспорването. Жалбоподателят е собственик на имот, който е съседен на имота, предмет на процесния ПУП - И.. Съгласно чл. 131, ал. 2, т. 4 ЗУТ непосредствено засегнати от предвижданията на подробния устройствен план недвижими имоти са съседните имоти, когато се променя предназначението на имота - предмет на плана. Предвид изложеното дружеството – жалбоподател се явява заинтересовано лице да оспорва акта за одобрение на ПУП – И..

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

В конкретния случай жалбата е подадена след срока за обжалване на акта, което налага да се разгледа искането за обявяване на нищожност, т. е. дали актът страда от пороци, водещи до неговата нищожност.

За да е налице нищожност на оспорения административен акт следва същият да е

издаден при липса на материална компетентност, т. е. от ненадлежен орган или да страда от толкова тежък и нетърпим от закона порок, че да не може да породи правни последици, т. е. да съставлява „правно нищо“.

В настоящия случай оспорваното решение е издадено от компетентния орган по чл. 129, ал. 1 ЗУТ, а именно столичният общински съвет.

Не са допуснати нарушения на формата на акта, тъй като същият е в писмена форма и съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване. Следва да се отбележи, че фактическите основания се установява от другите документи (Протокол № ЕС-Г-9 от 27.01.2009 г. на ОЕСУТ и обяснителна записка), приложени към административната преписка. Допустимо е фактическите основания да се съдържат в други документи, които предхождат издаването му, тъй като според разясненията, дадени с Тълкувателно решение № 16 от 31.03. 1975 година на ОСГК на ВС, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт - в съпътстващата документация по неговото издаване.

В производството не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, които да доведат до най – тежкия порок на акта.

Съгласно чл. 103, ал. 2 ЗУТ общите устройствени планове определят преобладаващото предназначение и начин на устройство на отделните структурни части на териториите, обхванати от плана, а според ал. 3 подробните устройствени планове определят конкретното предназначение и начин на устройство на отделните поземлени имоти, обхванати от плана.

Изискване за съобразяване на всички подробни устройствени планове с предвижданията на общите е императивно уредено с нормата на чл. 103, ал. 4 и чл. 104, ал. 1 ЗУТ. Процесният ПУП, с който УПИ I – 2682 се отрежда „за офиси, хотел, магазин и пг“ съответства на предвижданията на актуалния действащ ОУП от 2009 г., според който имотът попада в зона СМФ1 (смесена многофункционална зона със занижени параметри – плътност на застрояване до 40 % и минимално озеленена площ от 40 %). Посоченото предназначение съответства на правилата и нормативите за устройството и застрояването на зона СМФ1 - т. 13 от Приложението към чл. 3, ал. 2 ЗУЗСО.

Изцяло несъстоятелни са доводите за нищожност, основани на противоречие на ПУП с предходния О. от 2007 г. Преценката за съответствие се прави на ПУП се прави единствено и само с актуалния действащ ОУП, даващ общите рамки и насоки за изграждане и развитие на съответните територии, а не с отменен О.. Предходният ОУП от 2007 г. не е се прилага с приемането на новия ОУП от 2009 г. и съответно не е част предвижданията за определяне преобладаващото предназначение на Столична община, поради което към настоящия момент не е възможно да се извърши преценка за съответствие на процесния ПУП с правила и нормативи, които не са действащи. Действително към момента на издаване на оспорвания акт за одобряване на ПУП – И. е действал ОУП от 2007 г., но съгласно чл. 142, ал. 2 АПК преценка за съответствие с материалния закон се прави и на база на установените нови факти от значение за делото след издаване на акта, каквото е приемането на ОУП от 2009 г. Противното разбиране би означавало да се извършва преценка на несъществуващи правила и нормативи, а това би могло да доведе до противоречие с актуалния О. от 2009 г.

Отделно от горното и само за изчерпателност, съдът намира за необходимо да отбележи, че процесният ПУП не противоречи и на предходния ОУП от 2007 г., тъй като същият предвижда имотът да попада в Оз1 (зона за обществено – обслужващи дейности и озеленяване в околорадския район с плътност на застрояване 30 % и минимално озеленена площ 50 %). Съгласно т. 16 от Приложението към чл. 3, ал. 2 ЗУЗСО се допуска предвиденото предназначение „за офиси, хотел, магазин и пг“. С ОУП се задават общите устройствени предвиждания в територията, които се конкретизират с ПУП, като в конкретния случай при конкретизирането за спазени изискванията на ОУП от 2007 г.

Неоснователни са доводите за нищожност, основани на това, че планът е одобрен при наличието на несъответствие с имотните граници и за нарушение на чл. 108, ал. 2 ЗУТ, изискващ планът да се придружава от съответните план – схеми. По своето естество твърдените пороци не са толкова тежки, за да доведат до нищожност, тъй като и с подобни нарушения е възможно да настъпят съответните правни последици.

Допълнително следва да се отбележи, че от заключението на СТЕ става ясно, че не се променя общата граница между двата имота, а и да е налице такова несъответствие, то това е основание за изменение на ПУП, съгласно чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ, т. е. планът поражда действие и се предвижда възможност за неговото изменение.

От заключението на СТЕ става ясно за наличието на изготвени план – схеми, което е извършено с одобрения проект на Софийски околоръстен път. Съгласно чл. 108, ал. 2 ЗУТ ПУП се придружава от съответните план – схеми, които се одобряват едновременно с ПУП, като неразделна негова част. Наред с това е допустимо одобрение на ПУП без план – схеми по чл. 108, ал. 2 ЗУТ. В подкрепа на този извод е чл. 134, ал. 2, т. 8 ЗУТ влезлите в сила подробни устройствени планове могат да се изменят, освен на основание по ал. 1, и когато планът е одобрен без план-схеми по чл. 108, ал. 2. Това означава, че се допуска ПУП без план – схеми и същият поражда правни последици, а липсата на съответните план – схеми води до необходимост от неговото изменение.

Неоснователно е възражението за липса на екологична оценка, тъй като такава е налице с одобрения проект на Софийски околоръстен път. Освен това е приложима разпоредбата на чл. 125, ал. 8 ЗУТ уреждаща случаите, за които не се изисква екологична оценка при изработване на ПУП, сред които попада процесният изменение на ПУП, тъй като не се определят инвестиционни предложения по приложение № 1 към чл. 92, т. 1 и приложение № 2 към чл. 93, ал. 1, т. 1 и 2 ЗООС, не се отнасят за предприятия и съоръжения по чл. 104 ЗООС и не попадат в защитени зони.

Горното води до извод за неоснователност на жалбата, тъй като липсват твърдените пороци, водещи до нищожност на оспорения акт, поради което на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК жалбата следва да се отхвърли.

По разноските:

С оглед изхода на делото и разпоредбите на чл. 143, ал. 3 и ал. 4 АПК жалбоподателят следва да заплати направените разноски от ответника и заинтересованата страна. В случая ответната страна е направила разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, което е съответно на чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, вр. чл. 37 ЗПрП. Направените от заинтересованата страна разноски са в общ размер на 1000 лева (500 лева – депозит за експертиза и 500 лева за адвокатски хонорар).

По изложените съображения и на основание и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд София – град

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с която се иска обявяване нищожността на Решение № 70 по протокол № 31/12.02.2009 г. на Столичен общински съвет, в ЧАСТТА, с която е одобрен ПУП – изменение на плана за регулация на УПИ I – 2682 „за офиси, хотел, магазин и пг“ от кв. 143, м. „К. вада“ – обслужващи обекти на Околовръстен път.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Столична община сумата в размер на 100 лева, представляваща направени разноси по делото.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Т. Р. сумата в размер на 1000 лева, представляваща направени разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд на Република България в 14 – дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: